

Herr

O.r.sf. Christensen,

S k i e n .

13/12.47.

Vedr.: Ruth Pedersen.

Jeg har med takk mottatt Deres skrivelse i ovenstående anledning.

I denne forbindelse tillater jeg mig å meddele at der av påtegningen av aktene fremgikk med all ønskelig tydelighet at hun var å pågripe og fremstille for fengselslegen som kunne avgjøre om hun var egnet eller ikke til å sone. Denne i forbindelse med skrивelsen var så skarpt formet, at det til og med blev diskussion mellom lensmannsbetjenten og Bredtveit's kontor, hvorvidt han var berettiget til å slippe henne hjem hvis Dr. Rasmussen erklærte henne for ~~xx~~ uskikket til soning, og en av B.s funksjonærer erklærte da først at hun blev å sette i varetekt hos lensmannen i så tilfelle. Omsider enedes de da om at hun i så tilfelle kunne få slippe hjem.

Vel å merke er dr. Rasmussen spesialist i nervesykdommer, men kan ikke i en så overfladisk undersøkelse danne sig noget bilde om sykdommen. Jeg betenker mig ikke på å erklære og ta det fulle ansvar for denne erklæring, at hendes behandling av saken ikke var betryggende og korrekt. Jeg er forbauset over at norsk rettsvesen tillater innesperring av et så sykt individ, og trodde at denslags foreteelser kun hørte okkupasjonsårene til.

Jeg vil få lov til å opplyse at jeg har fått annen hjelp i huset, så når jeg nu tar mig av denne saken videre, så er det ikke ut av personlige hensyn, men kun av humanitære hensyn og fordi en slik fremgangsmåte får min rettferdighets sans til å revoltere.

Jeg ber Dem om Deres forslag om hvordan jeg nu best bør gripe saken an, og tegner

æ r b ø d i g s t

De har full berettigelse til å forevise
nærstående skrivelse til statsadvokaten.